

Sygn. akt VI GC 82/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z o.o. w R.

przeciwko: (...) Spółce z o.o. w P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki z o.o. w P. na

rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w R. kwotę

62.849,42 zł (sześćdziesiąt dwa tysiące osiemset czterdzieści dziewięć złotych czterdzieści dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 50.855,30 zł od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,

- 11.941,28 zł od dnia 08 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,

- 52,84 zł od dnia 08 marca 2013r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.278,72 zł (cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 82/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 maja 2013r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) Spółka z o.o. w R. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S. z o.o. w P. kwoty 95.632,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu dla niniejszego powód wskazał, iż w dniu 12.10.2012r, na podstawie pisemnego zamówienia nr (...) strony zawarły umowę dostawy konstrukcji stalowych. Powód wywiązał się z przedmiotu zawartej pomiędzy stronami umowy, na poczet należnego wynagrodzenia wystawił w dniu 31.10.2012r. fakturę VAT nr (...) obejmującą należność za wykonanie przedmiotu umowy opisanego w pkt 1.1. ad. 1 oraz fakturę VAT nr (...) obejmującą należność za wykonanie przedmiotu umowy opisanego w pkt 1.1 ad. 2. W związku z realizacją przez powoda pozostałej części przedmiotu

umowy powód w dniu 15.11.2012r. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 179.227,05 zł, ponadto w dniu 13.11.2012r. został sporządzony protokół odbioru wykonanych robót. Ze względu na wzajemne rozliczenia storn przy udziale (...) SA w R. w dniu 10.11.2012r. strony zawarły umowę przejścia długu na mocy której przyjmujący (...) SA wstąpił w miejsce dłużnika (...) Spółce z o.o. w P. w zakresie należnej powodowi wierzytelności co do kwoty 140.000 zł i kwota ta została zaliczona na poczet wierzytelności należnej powodowi z tyt. faktury VAT nr (...). Ponadto pozwany w dniu 7.01.2013r. dokonał częściowej zapłaty na rzecz powoda należności objętej fakturą VAT nr (...) w kwocie 9.250,88 zł, wobec czego powód obliczył kwotę dochodzoną pozwem z powyższej faktury następująco: 179.227,05 zł – 140.000 zł + odsetki ustawowe od dnia wymagalności do dnia częściowej spłaty w kwocie 111,77 zł .

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, wnosząc również o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi jako właściwemu wg siedziby pozwanego.

W uzasadnieniu dla żądania przekazania sprawy pozwany zarzucił, iż winien mieć zastosowanie art. 30 kpc i skoro strony nie umówiły się inaczej, niniejsza sprawa winna zostać rozpatrzona przez sąd właściwy rzeczowo i miejscowo wg siedziby pozwanego.

W uzasadnieniu dla żądania oddalenia powództwa pozwany wskazał, iż wierzytelność objęta żądaniem pozwu nie istnieje, albowiem została spełniona przez pozwanego w drodze potrącenia. Przedmiotem potrącenia była wierzytelność w postaci kary umownej, przysługującej pozwanemu od powoda w kwocie 95.520,56 zł. Kara ta została naliczona za niedotrzymanie terminu realizacji zamówienia nr (...), zgodnie z pkt 2 zamówienia strony uzgodniły następujące terminy realizacji zamówienia, które zostały przekroczone następująco:

1. temat G. – 27.10.2012r., zrealizowano 31.10.2012r. – 4 dni opóźnienia,
2. temat R. – 1LKWca 16.000-17.000 kg (kolejność 1-7) – 29.10.2012r.,
3. temat R. – (...) zamknięcie dostawy (kolejność 8-12) – 07.11.2012r.

2 i 3 zrealizowano z opóźnieniem co do części 14 dni opóźnienia a co do pozostałej części 6 dni opóźnienia.

Stąd na podstawie pkt 6a zamówienia pozwany naliczył karę umowną w wysokości 2% wynagrodzenia umownego za każdy dzień opóźnienia to jest łącznie za 24 dni opóźnienia, tj w kwocie 95.519,18 zł. Pozwany w tym zakresie wystawił powodowi notę obciążeniową nr (...), którą mu doręczył 17.12.2012r. jednocześnie składając oświadczenie o potrąceniu wierzytelności objętej notą obciążeniową z zobowiązaniami pozwanego względem powoda z tytułu faktur objętych żądaniem pozwu. W tym stanie rzeczy zobowiązanie pozwanego wobec powoda o zapłatę ceny z tyt. wykonania zamówienia nr (...) zostało rozliczone wobec umowy przejścia długu z dnia 10.12.2012r., oświadczenia o potrąceniu z dnia 12.12.2012r. i przelewu z dnia 7.01.2013r.

Pismem procesowym z dnia 22.04.2013r. powód podtrzymał żądanie pozwu, w uzasadnieniu podnosząc, iż poszczególne opóźnienia w dostawie konstrukcji były bardzo krótkie, nie pociągały żadnych ujemnych następstw dla pozwanego, pozwany nie poniósł z tego tytułu jakiegokolwiek szkody, dni opóźnień w dostawie konstrukcji stalowych przypadły m.in. na dni wolne od pracy. Sam fakt, iż przedmiot umowy został przez powoda w całości wykonany oraz że opóźnienia nie były znaczne i nie pociągały żadnych ujemnych następstw dla pozwanego, uzasadniało zarzut miarkowania kary umownej jako rażąco wygórowanej stanowiącej 48% wynagrodzenia netto. W ocenie strony powodowej wysokość kary nie mieściła się w standardach, odbiegając od stosowanych na rynku, gdzie jej wysokość nie przekracza 1% a najczęściej mieści się 0,1%-0,5 %.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniu 12.10.2012r. pozwany (...) Spółka z o.o. w P. złożyła zamówienie powodowi (...) Sp. z o.o. w R. na wykonanie konstrukcji stalowych. Zamówienie obejmowało:

I **zakres rzeczowy** - określono go jako:

- Temat G. 2310,00 kg

- Temat R. – 32298,00 kg zgodnie z listą strukturalną,

II **terminy realizacji dostawy** na obiekt:

1. Temat G. – 27.10.2012r.

2. Temat R. – 1LKWca 16-17 mg (kolejność 1-7) – 29.10.2012r.

3. Temat R. – 1 (...) zamknięcie dostaw (kolejność 8-12) – 7.11.2012r.

III **wynagrodzenie**: cena netto łączna – 34.608,40 kg razy 5,75 PLN/kg = 198.998,30 PLN + VAT.

III **kary umowne w tym z tytułu opóźnienia dostawy** elementów na obiekt – w wysokości 2% wynagrodzenia określonego w pkt 3 zlecenia za każdy dzień opóźnienia.

Dowód: zamówienie z dnia 12.10.2012r. (k. 27), zeznania w charakterze pozwanego M. G. na rozprawie w dniu 29.05.2013r.

Przedmiotowe zamówienie powód zrealizował następująco:

II 1. Temat G. – 2.310,50 kg – 31.10.2012r. (3 dni opóźnienia),

II 2. Temat R.:

a) 10.815,30 kg – 9.11.2012r.

b) 7.757,00 kg – 12.11.2012r.

(13 dni opóźnienia),

I.3. Temat R.:

a) 1.823,80 kg – 13.11.2012r., (5 dni opóźnienia),

b) 11.902,30 kg – 13.11.2012r., (5 dni opóźnienia).

okoliczność niekwestionowana w toku sporu w zakresie dat wykonania zobowiązania, dodatkowo odzwierciedlona w następujących dowodach: korespondencja mailowa między stronami k. 48, 49, 50, pismo pozwanego z dnia 12.12.2012r. k. 51, protokół odbioru k. 23-24, zeznania w charakterze pozwanego M. G. na rozprawie w dniu 29.05.2013r.

W dniu 31.10.2012r. powód wystawił fakturę nr (...) na dostawę konstrukcji P. (...)wg zlecenia nr (...) pkt 1.1 ad. 1 na kwotę 13.285,38 zł (netto), 16.341,01 zł (brutto) – 2.310,50 kg.

W dniu 31.10.2012r. powód wystawił fakturę nr (...) na dostawę konstrukcji do El.R. wg zlecenia nr (...) pkt 1.1 ad. 2 na kwotę 40.002,75 zł (netto), 49.203,38 zł (brutto) – 6.957 kg.

W dniu 15.11.2012r. powód wystawił fakturę nr (...) na wykonanie, dostawę konstrukcji stalowej obiekt G., R. zgodnie z zamówieniem o nr (...) z dnia 12.10.2012r. na kwotę 145.713,05 zł (netto), 179.227,05 zł (brutto) – 25.341.40 kg.

Dowód: faktury k. 20-22.

W dniu 10.12.2012r. (...) Sp. z o.o. w R. (wierzyciel), (...) Sp. z o.o. (dłużnik) przy udziale (...) SA (przejmujący) zawarły umowę przejęcia długu na podstawie której przejmujący (...) SA wstąpił w miejsce (...) Sp. z o.o., który tym samym został zwolniony z długu w wysokości 140.000 zł.

Dowód umowa przejęcia długu k. 17, 18

W dniu 12.12.2012r. pozwany obciążył powoda należnością wynikającą z naliczonej kary umownej w kwocie 95.520,56 zł wyliczonej następująco:

I.1. Temat G. – 2.310,50 kg – 31.10.2012r. (4 dni opóźnienia),

I.2. Temat R.:

a) 10.815,30 kg – 9.11.2012r.

b) 7.757,00 kg – 12.11.2012r.

(14 dni opóźnienia),

I.3. Temat R.:

a) 1.823,80 kg – 13.11.2012r.,

b) 11.902,30 kg – 13.11.2012r.,

(6 dni opóźnienia).

Naliczenie kary umownej: 24 dni (łącna ilość dni opóźnienia) x 2 % x 199.001,17 zł = 95.520,56 zł.

Jednocześnie pozwany oświadczył, iż dokonuje potrącenia kwoty kary umownej z należnym powodowi wynagrodzeniem wynikającym z faktur VAT nr (...), (...), (...).

Dowód: nota i pismo z dnia 12.12.2012r. k. 51, 52.

W tożsamej dacie pozwany dokonał również kompensaty powołując art. 498 i art. 499 kc wskazując, iż należność wynikająca z kary umownej w wysokości 95.520,56 zł zalicza na faktury (...)– 16.341,01 zł, (...)– 49.203,38 zł, (...)– 29.976,17 zł. Niniejsze strona powodowa otrzymała w dniu 17.12.2012r.

Dowód: kompensata k. 53, potwierdzenie odbioru k. 54.

W odpowiedzi na powyższe powód zakwestionował naliczenie kary umownej wskazując, że jej wysokości jest nieadekwatna do poniesionej szkody i przewyższa jej wysokość. Strony wymieniły dalszą korespondencję w tym zakresie, podtrzymując dotychczasowe stanowiska.

Dowód pisma k. 55, 56, 57, 58, 59.

W dniu 7.01.2013r. pozwany zapłacił tytułem należności z faktury nr FV nr (...)kwotę 9.250,88 zł.

Pozwany nie poniósł szkody w związku z wykonaniem zamówienia przez pozwanego po terminie.

Dowód : zeznania stawającego za pozwanego M. G.- rozprawa w dniu 29.05.2013r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Strony zawarły umowę dostawy, której przedmiotem było wykonanie konstrukcji stalowych zgodnie z zamówieniem nr (...) z dnia 12.10.2012r. Strony ustaliły przedmiot umowy (wykonanie i dostarczenie konstrukcji stalowych), termin ich dostawy, za opóźnienie przewidziały karę umowną.

Powód zrealizował przedmiot umowy, a więc wykonał zobowiązanie wynikające z umowy, po stronie pozwanego powstał więc obowiązek wypłaty wynagrodzenia (art. 605 kc).

W związku z tym powód wystawił faktury nr (...), (...), (...), wynagrodzenie naliczone pierwotnie (przed dokonaniem potrąceniem) co do zasady i wysokości nie było kwestionowane przez pozwaną.

Wobec wykonania obowiązku umownego po terminie pozwany naliczył i potrącił karę umowną i związany z tym to właśnie zarzut wygaśnięcia zobowiązania stanowił w niniejszej sprawie istotę sporu.

Stosownie do treści art. 483 § 1 kpc można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna), przy czym w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale 7 sędziów z dnia 6.11.2003r. III CZP 61/03 OSNC 2004, nr 5, poz. 69 zgodnie z którym zastrzeżenie kary umownej na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania nie zwalnia dłużnika z obowiązku jej zapłaty w razie wykazania, że wierzyciel nie poniósł szkody, a próbując wcześniejsze stanowisko Sądu Najwyższego zgodnie z którym wierzyciel może domagać się kary umownej bez względu na powstanie szkody po jego stronie

(orzeczenie z dnia 2.06.1970r. II CR 167/70 OSNCP 1970 nr 11 poz. 214).

Wobec więc wykazania przez pozwanego opóźnienia powoda w wykonaniu zobowiązania, w świetle ustaleń umownych stron naliczenie kary umownej przez pozwanego, a w konsekwencji dokonane w tym zakresie oświadczenie o potrąceniu co do zasady było uprawnione, tym bardziej, iż powód nie wykazał żadnych przesłanek egzoneracyjnych usprawiedliwiających wykonanie przez niego umowy po terminie, pomimo spoczywającego nań ciężaru dowodu w tej mierze.

Sąd zweryfikował jednak wysokość naliczonej kary umownej.

Skoro bowiem umowa w zakresie:

II.1. Temat G. – 2.310,50 kg – została wykonana w dniu 31.10.2012r. to opóźnienie wynosiło nie 4 a 3 dni,

II.2. Temat R.:

a) 10.815,30 kg – 9.11.2012r.

b) 7.757,00 kg – 12.11.2012r.

skoro umowa została wykonana w dniu 12.11.2012r. to opóźnienie wynosiło nie 14 a 13 dni,

II.3. Temat R.:

a) 1.823,80 kg – 13.11.2012r.,

b) 11.902,30 kg – 13.11.2012r.,

skoro umowa została wykonana w dniu 13.11.2012r. to opóźnienie wynosiło nie 6 a 5 dni.

Tym samym, przyjmując metodę wyliczenia pozwanego – nie kwestionowaną przez powoda - naliczenie kary umownej powinno nastąpić następująco:

21 dni (łącznie ilość dni opóźnienia) x 2% x 198.998,30 zł (a nie 199.001,17 zł) = 83.579,28 zł.

Wyliczenie powyższe różni się ilością dni opóźnienia (co wynika z dokonanych przez Sąd powyżej ustaleń) oraz kwotą wynagrodzenia. Sąd bowiem zastosował odnośnik do kary umownej w postaci wynagrodzenia przewidzianego wprost w umowie (zleceniu k- 29 akt), stojąc na stanowisku, iż w tym zakresie brak podstaw dla rozszerzającej wykładni postanowień umownych, a tym samym konieczności ścisłego zastosowania wprost wysokości wynagrodzenia ustalonego pkt 3 umowy.

Tym samym więc weryfikując dokonane przez strony rozliczenia należało przyjąć iż:

1. faktura VAT nr (...) – kwota 49.203,39 zł – termin płatności 15.12.2012r.,
2. faktura VAT nr (...) – kwota 16.341,01 zł – termin płatności 15.12.2012r.,
3. faktura VAT nr (...) – kwota 179.227,05 zł – termin płatności 30.12.2012r. minus kwota 140.000 zł tytułem zawartej umowy przejęcia długu minus wpłata 9.250,88 zł w dniu 12.12.2012r, do zapłaty pozostaje 29.976,17 zł.

Łącznie do zapłaty pozostawała kwota 95 520, 57 zł.

Pozwany skutecznie potrącił karę umowną w wysokości 83.579,28 zł, zostały zaspokojone następujące wierzytelności:

1. faktura VAT nr (...) – kwota 49.203,39 zł – termin płatności 15.12.2012r., w całości, łącznie z odsetkami ustawowymi,
2. faktura VAT nr (...) – kwota 16.341,01 zł – termin płatności 15.12.2012r., w całości, łącznie z odsetkami ustawowymi,
3. faktura VAT nr (...) – pozostało do zapłaty kwota 29.976,17 zł, i jeżeli odjąć pozostałą część kary umownej w kwocie 18.034,88 zł to do zapłaty z tej faktury pozostawała kwota 11.941,29 zł i ta kwota należną była z odsetkami od dnia wymagalności, a zasądzona została jak żądał powód 8.01.2013r. (wcześniejsze odsetki tj. od wymagalności zostały skapitalizowane odrębnie o czym mowa poniżej).

Podsumowując, weryfikacja prawidłowości naliczenia kary umownej, a tym samym skuteczność potrącenia w dacie jego dokonania powodowała, iż powodowi należną była kwota w wysokości 11.941,29 zł. – należność główna.

W zakresie odsetek (zważywszy na skapitalizowanie przez powoda należności z tej faktury na dzień 7.01.2013r. – dzień częściowej wpłaty to jest 9.250,88 zł) to odsetki ustawowe na dzień 7.01.2013r. od sumy kwot : 11.941,29 zł (kwota należna po potrąceniu) + 9.250,88 zł (kwota zapłacona dopiero 7.01.2013r. to jest po terminie wymagalności) = 21.192,17 zł obliczone od daty wymagalności ww faktury to jest 30.12.2012r. do dnia 7.01.2013r. wyniosły 52,84 zł, a ponieważ były to odsetki to odsetek od tej kwoty powód mógł domagać się najwcześniej nie od 8.01.2013r. (jak w pozwie), ale od dnia wniesienia pozwu tj. 8.03.2013r i w ten sposób Sąd je zasądził.

Sąd uwzględnił zarzut miarkowania kary umownej.

Stanął bowiem na stanowisku, iż wprawdzie brak szkody nie powodował braku podstaw do naliczenia kary umownej co do zasady, jednakże mógł i stanowił podstawę dla jej miarkowania.

Stosownie do treści art. 484 § 2 kpc jeżeli zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane dłużnik może żądać zmniejszenia kary umownej, to samo dotyczy wypadku gdy kara umowna jest rażąco wygórowana.

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, naliczona przez pozwanego kara umowna (jej wysokość) stanowiła karę rażąco wygórowaną, zważywszy po pierwsze na funkcjonujące w zakresie opóźnień uregulowania kary umownej na rynku w

wysokości 0,1% - 0,5% co Sądowi wiadomo na podstawie doświadczenia zawodowego w prowadzonych sprawach jak i zważywszy na ostateczne porównanie wysokości należnego wynagrodzenia i należnej kary umownej (blisko połowa), przy braku szkody po stronie pozwanego związanej z powstałym opóźnieniem. Kara umowna może bowiem być rażąco wygórowana już w momencie jej zastrzegania bądź też zostać taką w następstwie późniejszych okoliczności, do których można przykładowo zaliczyć fakt, iż szkoda wierzyciela jest znikoma, skutkiem czego zachodzi rażąca dysproporcja pomiędzy jej wysokością, a wysokością należnej kary (uzasadnienie Sądu Najwyższego z dnia 17.07.1976r. I CR 221/76 OSNCP 1977, nr 4 poz. 76). Wobec zajęcia przez Sąd Najwyższy w powołanej wyżej uchwale stanowiska, że kara umowna należy się także w wypadku nieponiesienia przez wierzyciela szkody, należy przyjąć, że w takim wypadku dłużnik może zażądać jej zmniejszenia argumentując, iż jest ono rażąco wygórowane. Katalog kryteriów pozwalających na zmniejszenie kary umownej nie jest zamknięty (uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów SN z 6.11.2003r.).

W związku z powołanymi okolicznościami (wysokość kary umownej przewidziana w umowie w wysokości odbiegającej od typowych uregulowań rynkowych, dysproporcja pomiędzy wysokością kary umownej, a wynagrodzeniem powoda w świetle braku szkody po stronie pozwanego) Sąd stanął na stanowisku, iż w sprawie zachodzi podstawa do miarkowania kary umownej, korzystając w tej mierze z przysługującego mu prawa sędziowskiego.

Jednocześnie jej zmiarkowania dokonał ściśle w realiach niniejszej sprawy tj. wprost odnosząc się do zakresu prac i ich wartości w odniesieniu do konkretnego opóźnienia dla danego zakresu. Tak aby zmiarkowanie to znalazło konkretne odzwierciedlenie w ustalonym stanie faktycznym, zakresie i wartości wykonanych prac w świetle ustalonego przez strony za ten zakres prac wynagrodzenia, biorąc pod uwagę opóźnienie w wykonaniu danego zakresu.

Tym samym Sąd zastosował co do zasady sposób wyliczenia kary przyjęty przez strony nie odnosząc tego wyliczenia do całego wynagrodzenia, ale do wynagrodzenia za dany zakres. Tym samym wyliczenia kary w ramach miarkowania dokonał następująco :

1. temat G.:

- $2.310,50$ (liczba kilogramów) \times $5,75$ (kwota netto za kilogram) \times 2% \times 3 dni (3-dniowe opóźnienie) = $797,12$ zł.

2. Temat (...):

- $10.815,30$ (liczba kilogramów) \times $5,75$ (kwota netto za kilogram) \times 2% \times 10 dni (10-dniowe opóźnienie) = $12.437,60$ zł,

- 7.757 (liczba kilogramów) \times $5,75$ (kwota netto za kilogram) \times 2% \times 13 dni (13dniowe opóźnienie) = $11.596,71$ zł,

3. Temat R. II:

- $(...),80$ (liczba kilogramów) \times $5,75$ (kwota netto za kilogram) \times 2% \times 5 dni (5-dniowe opóźnienie) = $1.048,70$ zł,

- $11.902,30$ (liczba kilogramów) \times $5,75$ (kwota netto za kilogram) \times 2% \times 5 dni (5-dniowe opóźnienie) = $6.843,85$ zł,

Łącznie kara umowna po zmiarkowaniu: $32.723,98$ zł.

Skoro powód domagał się zapłaty kwoty:

- $16.341,01$ zł z faktury (...),

- $49.203,38$ zł z faktury (...),

- $29.976,18$ zł z faktury (...)

To zważywszy na zmiarkowaną przez Sąd karę umowną kwota zasądzono kształtowała się następująco:

- $16.341,01$ zł z faktury (...)- zaspokojona przez naliczenie kary umownej,

- 49.203,38 zł z faktury (...) - zaspokojona częściowo przez naliczenie zmiarkowanej kary umownej, zasądzeniu podlegała kwota 32.820,41 zł, z tym że z odsetkami dopiero od uprawomocnienia się orzeczenia, zważywszy na fakt, iż do jego uprawomocnienia odsetki nie biegną, bowiem kara umowna uprzednio obejmująca tę kwotę została zmiarkowana przez sąd,

- 29.976,18 zł z faktury (...) - podlegająca zasądzeniu w części tj. co do kwoty 18 034, 89 zł wobec zmiarkowania kary umownej, bowiem kara umowna uprzednio obejmująca tę kwotę została zmiarkowana przez sąd, stąd z odsetkami dopiero od uprawomocnienia się orzeczenia, a w części - 11.941, 28 zł od dnia 8 stycznia 2012. co już wyjaśniono powyżej.

Reasumując ostatecznie zasądzenie podlegała kwota 62 84, 42 zł z ustawowymi odsetkami - stanowiąca sum kwot:

- 32.820,41 zł (część z faktury (...))

- 29.976,18 zł (z faktury (...)) ; łącznie 50.855,30, - odsetki od od uprawomocnienia się wyroku wobec faktu wcześniejszego w oparciu o umowę potrącenia kary umownej

- kwoty 11.941,28 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28.01.2013r. (pozostałość z faktury (...)) co do której brak było podstaw dla naliczenia kary umownej)

- 52,84 zł odsetki ustawowe omówione już powyżej.

Odnosząc się końcowo do wniosków o charakterze procesowym wyrażonych w toku sporu, to w ocenie Sądu wniosek o przekazanie sprawy według siedziby pozwanego nie był zasadnym. Powód w pozwie wskazał podstawę dla właściwości tut. Sądu powołując okoliczność długu oddawczego w zakresie roszczenia pieniężnego dochodzonego pozwem , co było wystarczające.

Odnosząc się do wniosku o odroczenie rozprawy to w ocenie sądu okoliczność podana w tym wniosku nie spełniała przesłanek art. 214 kpc. Zaplanowanie wcześniej przez pełnomocnika powoda urlopu obligowało go do zapewnienia zastępstwa w osobie innego pełnomocnika.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Powód wygrał w 65,71%, pozwany w 34,29%. Na koszty powoda złożyły się : 4 782 zł opłata od pozwu, 3600 zł koszty zastępstwa procesowego, 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa łącznie 8 399 zł (x 65,71% = 5 518,98) ; na koszty pozwanego złożyły się : 3600 zł koszty zastępstwa procesowego, 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa łącznie 3617 zł (x 34,29% = 1240,26). Różnica na korzyść powoda wyniosła więc 4 ,278, 72 zł , którą to Sąd zasądził.

Zarządzenie :

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ;

pełnomocnikowi powoda i pełnomocnikowi pozwanego

2. K.: 2 tygodnie